

— Зная, че го испращаме, но конфискуваха ли го или не, не знам. Вѣстника бѣше прѣдзначенъ по-вече за външния свѣтъ, за туй имаше у него френска частъ.

— Какъ го испращате, по пощата или не?

— Тая работа не бѣше моя, съ нея се занимаваше Байчевъ. Вѣстника се испращаше на познати хора, днесъ се пратеше на едного, утрѣ на другото.

— „19 Февруарий“ кой го издаваше?

— Миларовъ.

— *Подсжд. Миларовъ*: „19 Февруарий“ се издаваше отъ мене и Д. Поповъ.

— Каква программа имаше?

— Программата бѣше опозиционна, въ смисълъ на ония принципи, върху които почива опозицията, именно, възстановление на конституцията и възстановление на добри отношения съ Руссия. Тия бѣха главнитѣ основания.

— Въ вашия вѣстникъ, какъ глѣдахте на 6 Септемврий, като на противонародно дѣло и осждахте ли послѣдствията му?

— Не глѣдахме като на дѣло противонародно, но глѣдахме, като на една погрѣшка такава, която трѣбваше да има подиръ себе си фатални послѣдствия за България. Глѣдахме на това така още прѣди издаването на вѣстника „19 Февруарий“. Но тия наши убѣждения не бѣха за 6 Септемврий, за това нѣмаше и приказка, тоя въпросъ бѣше заминалъ. Главно скърбяхме за онищожение свободата въ България, скърбяхме и за унищожение вѣковнитѣ ни свързки съ Руссия.

— Прѣдлагали ли сте въ вашия вѣстникъ срѣдства за подобрѣние отношенията на България съ Руссия?

— Отъ хинина, който съмъ зималъ днесъ, главата ми шуми; за туй ще имате добрината да ме вѣрвате, че сега не мож да си спомня, какво съмъ писалъ прѣди 5 години. Ще ме извините — не мож. Ако бѣхъ билъ по-спокоенъ, щѣхъ да отговоря на всичко, но сега задоволете се съ това което казахъ.

— Желая да знам, защо избрахте името „19 Февруарий“?

— „19 Февруарий“ е историческа дата, прѣзъ която е минала новата наша история. За мене лично, но и за цѣла България, тая дата е много знаменателна, защото заедно съ нея е свързана и надѣждата ни за Македония.